

bokblombock

Stictoleptura scutellata

Rödlista
2010

Livskraftig
LC

Nära hotad
NT

Sårbar
VU

Starkt hotad
EN

Akut hotad
CR

Nationellt utdöd
RE

Kunskapsbrist
DD

Bokblombock förekommer i bokskog med gamla, grova träd och rikligt med död ved i den sydligaste delen av bokskogsregionen i Sverige. I äldre litteratur går arten under namnet *Anoplodera scutellata* eller *Lepтура scutellata*.

Livsmiljö och ekologi

Bokblombockens larver utvecklas i torr, vitrötad och gärna barklös död ved i stammar av lövträd, oftast i träd som är mer än 30 cm i diameter. De flesta larver verkar återfinnas i solexponerade högstubbar och i stående torrträd som saknar bark, ofta i träd eller högstubbar som står i små vindfällsluckor eller i kantzoner eller i grova granar högre upp i grenverket. I Sverige är arten främst knuten till bok, men är även funnen i al och björk. Förpuppningen sker inne i veden i början eller mitten av juni. Skalbaggen kläcker och lämnar veden från slutet av juni till slutet av juli. Flyghålen är cirkelrunda och ca 6 mm breda. De fullbildade djuren kan påträffas från mitten av juni till början av augusti men de är trots sin storlek ofta svåra att upptäcka. Oftast hittas den fullbildade skalbaggen krypande på stående döda bokar och på fällda träd eller virke under varma dagar. Arten födosöker ibland på blommor av t.ex. spenört och rosor.

Utseende

Bokblombocken är en stor (12–20 mm), helt svart långhorning. Den är kraftigt byggd med ett brett och tydligt skulderparti. Ben och antenner är inte så långa som hos andra långhorningar. Huvudet är tydligt insnört bakom ögonen. Arten har en grov, ojämn skulptur på ovensidan av kroppen. Behåringen är kort och på undersidan är den grå medan den på ovensidan är svart. Bokblombocken har ingen egentlig förväxlingsart på bok men det finns några andra kraftigt byggda, helsvarta långhorningararter i ungefär samma storlek. Till dessa hör bitbock *Spondylis buprestoides* och videbock *Lamia textor*. Dessa lever dock i tall respektive viden/asp och har ett tämligen annorlunda utseende. Larven är vit, upp till 35 mm lång och har tre par synliga men mycket korta ben. Huvudkapseln är gul med ett mörkare parti runt käkarna.

Utbredning

Bokblombeckan har i dagsläget 25 aktuella lokaler i Skåne län, Hallands län, Blekinge län och Kronobergs län (se karta). Nuvarande utbredning i Sverige är fragmenterad, ofta med flera mil mellan förekomsterna. Det finns dock ett påtagligt undantag, i södra Skånes centrala delar förekommer den fortfarande på 11 lokaler inom ett ca 1x4 mil stort område. Landets rikligaste population finns dock troligen på Tromtö i östra Blekinge.

Inventeringsmetod

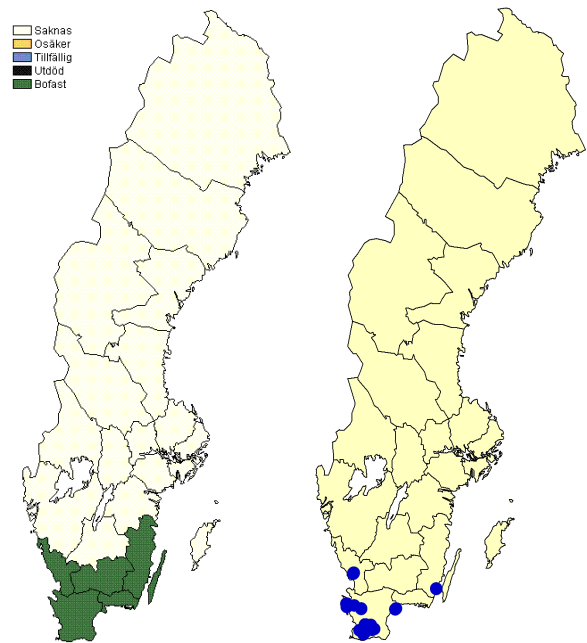
För generell metodik och dokumentation, se Manual för Faunaväkteri. Bokblombeckan är en ÅGP-art (ingår i ett åtgärdsprogram för bevarande av sex hotade bokskogsarter), så ta kontakt med din länsstyrelse för att informera om att du tänker ge dig ut. De kan säkert ge dig tips och idéer om arten och är tacksamma för alla resultat. Bäst uppfattning om artens förekomst på en lokal får man genom att räkna fullbildade skalbaggar på lämpliga stammar och i blommor. Kläckhål kan också räknas, men man bör vara uppmärksam på att de kan förväxlas med kläckhål från andra långhorningar, som också kan utvecklas i samma typ av ved. Dessutom kan kläckhålen vara belägna långt upp i träden. Oavsett om du vill försöka få en uppfattning om populationen för att kunna göra jämförelser mellan år eller nöjer dig med att bara notera förekomst/icke förekomst så är det viktigt att du försöker att kvantifiera insamlingsinsatsen, t.ex. hur många stammar som undersöktes och/eller hur lång tid du vistades på lokalen. Det är önskvärt att man lyckas pricka in flygtoppen, d.v.s. den tidpunkt då så många individer som möjligt är ute och flyger. Detta sker vid varmt och soligt väder under tiden från mitten av juni till början av augusti. Det kan vara lämpligt att söka igenom varje lokal vid fler än ett tillfälle under denna tid.

Referenser

Artfaktablad [bokblombeck](#) ArtDatabanken, SLU 2010-04-27.

Ehnström, B & Axelsson, R. 2002. Insektsnag i bark och ved. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.

Naturvårdsverket 2006. Åtgärdsprogram för bevarande av sex hotade bokskogsarter.

Fynd från 2000-2010

Kläckhål av bokblombecka i barkfallen, död bokved.

Foto: Therese Aremyr (sid 1) och Rune Axelsson (sid 2)

Allmän information om Faunaväkteri

Syftet med faunaväkteri är att få kunskap om våra vilda djurs tillstånd, främst hotade arter. Genom att följa en population från år till år kan trender upptäckas och hot kan uppmärksammas. Därigenom underlättas arbetet med att bevara arterna. Förutom årlig övervakning av kända populationer innefattar faunaväkteri även återbesök av äldre fyndplatser och eftersök av nya populationer. All väkteriverksamhet sammanställs och tillgängliggörs i Artportalen och kan därmed användas inom naturvård och miljöövervakning. Verksamheten är ideell men samordnas av ArtDatabanken och Sveriges entomologiska förening.

Bli faunaväktare!

Alla är välkomna att bli faunaväktare. Du behöver inte vara expert, ett naturintresse räcker. Välj din art på artportalen.se där du får mer information om hur du blir faunaväktare.

Kontakt: asa.hedin@slu.se

www.slu.se/artdatabanken

www.artportalen.se

www.sef.nu